

Ledamot Hukaris och ledamot Skaffaris fråga till välfärdsområdesstyrelsen om hur tjänsterna som ersätter köp av stödrelationer för barn och unga fungerar

Enligt socialvårdslagen (1301/2014) har klienten rätt att få tillräcklig socialservice som grundar sig på individuellt behov, och bedömningen av servicebehovet ska leda till att de behövliga tjänsterna ordnas. Lagen förutsätter att tjänsterna tillhandahålls med beaktande av klientens intressen och att välfärdsområdet sörjer för att tjänsterna är tillräckliga och tillgängliga.

I samband med budgetförhandlingarna 2024 beslutade man i vårt område att minska köpen av stödrelationer för barn och unga. Då fick de förtroendevalda veta att motsvarande tjänster kommer att ordnas som egen service till exempel av socialhandledare och genom stödpersons- och familjeverksamhet som produceras av organisationer. Målet med förändringen har varit att få kontroll på kostnaderna och utveckla servicestrukturen.

På fältet har det dock uppstått allvarlig oro över hur de tjänster som ersätter köpen av stödrelationer har fungerat i praktiken och om det har reserverats tillräckligt med resurser för dem. Enligt de anställda finns det situationer där man inte ens börjar utreda en stödpersonstjänst för en klient, eftersom det inte är möjligt att erbjuda sådana. Dessutom dokumenteras eller följs inte dylikt orealiserat servicebehov systematiskt. Detta väcker frågan om en betydande mängd verkligt servicebehov i området förblir dolt och utan uppföljning, vilket kan stå i strid med skyldigheterna enligt socialvårdslagen.

Det är av avgörande betydelse att klienternas servicebehov bedöms yrkesmässigt och att var och en har en faktisk möjlighet att få stöd enligt bedömningen. Samtidigt ska välfärdsområdet ha aktuell information om huruvida de ersättande tjänsterna motsvarar efterfrågan och vilka effekter förändringarna har haft på klienternas välbefinnande.

Vi undertecknade ledamöter ställer följande frågor:

1. Hur har tjänsterna som ersätter köp av stödrelationer fungerat i praktiken och har tillräckliga personalresurser och ekonomiska resurser reserverats för dem?
2. Hur följer välfärdsområdet upp situationer där klientens bedömda servicebehov inte förverkligas på grund av resursbrist? Dokumenteras de så kallade "finns inte"-situationerna systematiskt?
3. Har välfärdsområdet gjort uppföljning eller utvärdering av huruvida servicebehovet förblir dolt till följd av minskningen av köpen av stödrelationer?

4. Hur säkerställer välfärdsområdet att klienterna får tjänsterna enligt en yrkesmässig bedömning och att klienter inte blir utan tjänster på grund av resursorsaker?

I Kyrkslätt 24.2.2026 Hanna Hukari och Laura Skaffari

Undertecknade

den 24 februari 2026

Hukari Hanna / inlämnare av frågan

Skaffari Laura / inlämnare av frågan

Paakkunainen Lotta

Aittakumpu Birgit

Ahjoniemi Satu

Nurminen Minna

Rodriguez Elina

Värmälä Johanna

Akinyemi Aino

Hiila Eeva

Ahonen Emmi

Laine Aino

Karimäki Johanna

Partanen Henna

Peltoniemi Noora

Seppälä Peppi

Skaffari Laura

Salovaara Taru

Hyrkkö Saara

Mattsson Fanni

Hakapää Minna

Laine Anna

Nores Mia

Mäkäräinen Karoliina

Mönttinen Ari

Ali Habiba

Keisteri-Sipilä Elli

Tiitinen Helena

Kokko Elina

Ahltroos Tiina

Valkeapää Terhi